

La conjuntura econòmica de Barcelona

Setembre de 2018

28 de setembre de 2018

Síntesi	PIB	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports
---------	-----	-------------------	---------	---------	---------------------------	--------	------------

Síntesi

A punt d'estrenar el darrer trimestre de l'any, l'activitat econòmica mundial...

...acusa la creixent incertesa derivada de les tensions polítiques, comercials i financeres que s'escampen pel planeta. Quan es compleix el desè aniversari de la caiguda del banc d'inversions nord-americà Lehman Brothers -que representà el desencadenant de la crisi financera-, s'assumeix que una part de les destrosses ni s'han superat ni se superaran mai. Per bé que l'economia mundial porta uns anys de recuperació, els desajustos estructurals i el canvi dels equilibris de poder –cada cop més escoracat cap a Àsia- han deixat una bona part de les societats occidentals malmeses en termes econòmics i de benestar, amb pèrdues relatives en termes d'ocupació, salaris, pensions o serveis públics. Aquest és el marc que ha facilitat que el nacionalisme populista hagi arribat en 2017 i 2018 a diversos parlaments d'Europa o que els Estats Units s'aboquin cap a una política comercial proteccionista. Segons l'OCDE, l'acumulació d'incerteses i tensions està llastant el creixement i fa que sigui menys compassat: la darrera projecció facilitada la setmana passada rebaixa el creixement mundial una dècima pel 2018 i dues pel 2019 (fins el 3,7% en ambdós casos) i constata l'afebliment del comerç, la inversió o la confiança. Les correccions a la baixa han estat especialment severes amb Argentina o Turquia, dos països que han patit molta agitació econòmica i política aquest darrer estiu.

El mateix informe també retalla les perspectives de creixement de l'economia de la zona euro.

Després que l'any passat s'assolís la taxa de creixement més alta dels darrers deu anys, les previsions per enguany orbiten al voltant d'un 2%, entre quatre i cinc dècimes menys que la taxa assolida en 2017. Aquest avanç inferior a l'esperat és en part conseqüència de l'esvaïment dels efectes impulsors que va tenir per l'economia europea en els darrers anys el tipus de canvi favorable, el petroli barat o els estímuls financers del BCE. Els indicadors macroeconòmics disponibles mostren una pèrdua d'impuls durant el primer semestre de l'any, en el què s'ha anotat un alentiment del consum privat, una lleugera acceleració de la despesa pública i de la inversió, i una menor aportació al creixement de la demanda externa. D'entre els molts factors que frenen el creixement econòmic, destaquen l'expansió del proteccionisme, la crisi dels emergents o el Brexit. Aquest darrer, encarant la data prevista de resolució final, continua en el terreny de l'imprevisible i molt determinat per la volàtil evolució de la política britànica. Ara per ara sembla descartat un divorci sense acord, mentre que la opció d'un segon referèndum –que reapareix de manera intermitent- va guanyant força.

L'economia espanyola, que continua destacant com una de les més dinàmiques d'Europa, també...

...emet senyals de desacceleració. Aquesta mateixa setmana el Banc d'Espanya acaba de restar una dècima al creixement anual previst i l'ha situat en un 2,6%, comptant amb que el deteriorament del clima internacional i l'encariment del petroli restaran impuls. En la mateixa línia va l'avanç de la Comptabilitat Nacional que tot just avui ha difós l'INE, que situa el creixement del segon trimestre en un 2,5%, dues dècimes per sota del previst abans de l'estiu. Destaca l'evolució dual de la contribució al creixement de la demanda nacional (que creix) i de l'exterior (que es redueix). A l'enfosquiment del marc exterior que tan favorable ha estat en el passat recent, s'hi afegeix una conjuntura política crispada, que, ni a Espanya ni a Catalunya, faciliten el millor dels entorns. Serveixi com a exemple la dura batalla dels darrers dies per aprovar els pressupostos.

En línia amb la lleu desacceleració del creixement que mostra l'economia tant a l'entorn espanyol com europeu i mundial,...

... la majoria dels indicadors disponibles per a Barcelona i àmbit metropolita apunten en el mateix sentit. Tant l'activitat industrial, afectada per augments de costos i unes exportacions amb moltes dificultats per continuar creixent, com el turisme, centrat en l'activitat hotelera i el trànsit per l'aeroport, mostren una tendència expansiva que va perdent força. Contràriament, la construcció es manté relativament al marge d'aquest clima cada cop més ensopit, gràcies a l'augment de la despesa pública i a que encara es pot accedir a finançament a molt bon preu. Potser l'indicador més recent i inequívoc d'aquesta evolució cada cop més continguda de l'economia sigui el nombre d'afiliats en situació d'alta a la Seguretat Social. A banda de que l'habitual descens del bimestre juliol-agost ha situat la xifra d'afiliats al nivell més baix del darrer any, la variació interanual del nombre d'afiliats a final d'agost (un 1,4% a la capital i un 2,3% a l'àmbit metropolità) revela una notable pèrdua d'impuls en relació a final de 2017, quan el nombre d'ocupats va créixer un 2,5% i un 3,3% respectivament.

Nota: Els valors dels gràfics destacats i en % corresponen a la variació interanual de la darrera dada disponible.

Font: Elaborat a partir de dades de l'Ajuntament de Barcelona, de l'INE, AENA, APB, DGT, Sec. d'Estat de Comerç, Cambra de Comerç, ATM, Idealista, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana i Dep. Empresa i Ocupació de la Generalitat.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

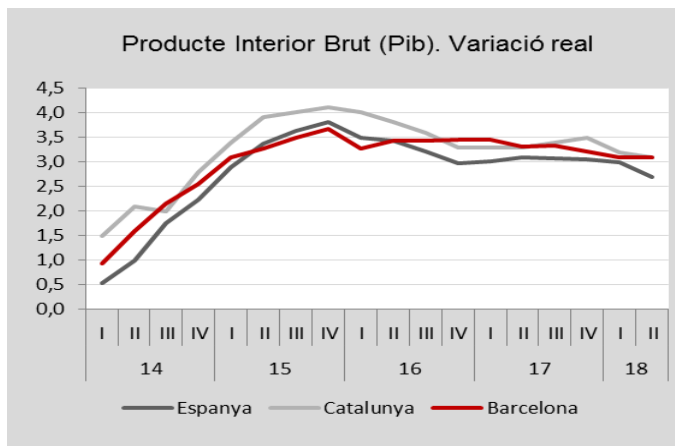
Turisme

Construcció
i immobiliari

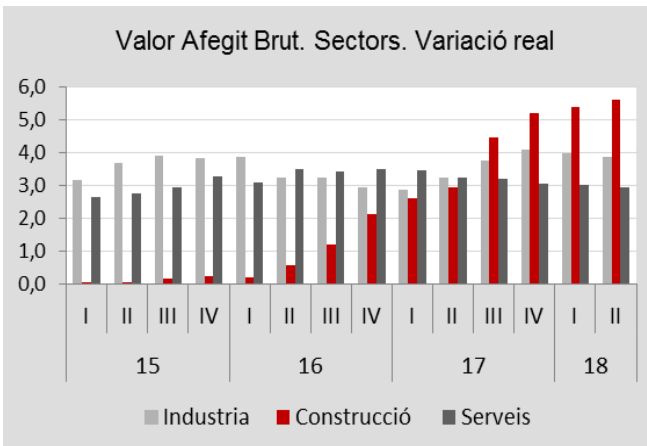
Consum

Transports

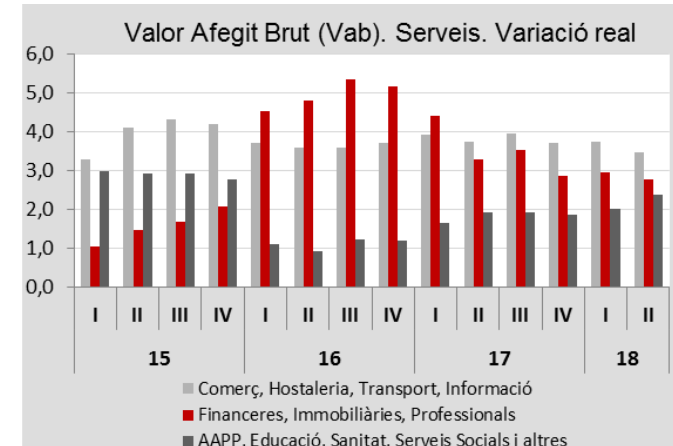
PIB. VAB sectorial

El PIB del municipi de Barcelona va augmentar a una taxa del 3,1% al segon trimestre de 2018, segons càlculs de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest resultat és equivalent al de l'economia catalana estimat per l'Idescat, i sis dècimes superior al del conjunt de l'economia espanyola (2,5%) segons l'INE. Les tres economies porten més de dos anys amb increments del PIB sostinguts, encara que tant a Espanya com a Catalunya enguany es detecta una lleugera desacceleració que, fins el moment, no es reflecteix a l'economia de la ciutat.

El sector industrial, malgrat el seu bon resultat (3,9%) mostra una lleugera desacceleració des de finals de 2017, mentre que la construcció manté la seva tendència expansiva (5,6%, front al 5,2% de finals de 2017). El sector serveis té una dinàmica estable al llarg de 2018 (3%), amb un resultat superior al registrat a l'economia catalana (2,6%) o espanyola (2,3%). Aquesta és una dada important tenint en compte el pes d'aquest sector en el PIB de la ciutat.

Les Activitats de Comerç, Hostaleria, Transport i Informació, registren una taxa de creixement del 3,5%. D'aquestes activitats la que més creix és la branca d'Informació i Comunicacions. El subsector Financer, Immobiliari i Professional, evoluciona a una taxa del 2,8%, gràcies bàsicament al creixement de les Activitats Professionals. El subsector de les Administracions Públiques, Educació, Sanitat, Serveis Socials i personals, és l'únic amb un comportament expansiu, ja que passa del primer al segon trimestre d'una taxa del 2% a una del 2,4%.

Síntesi

PIB

**Mercat
de Treball**

Empresa

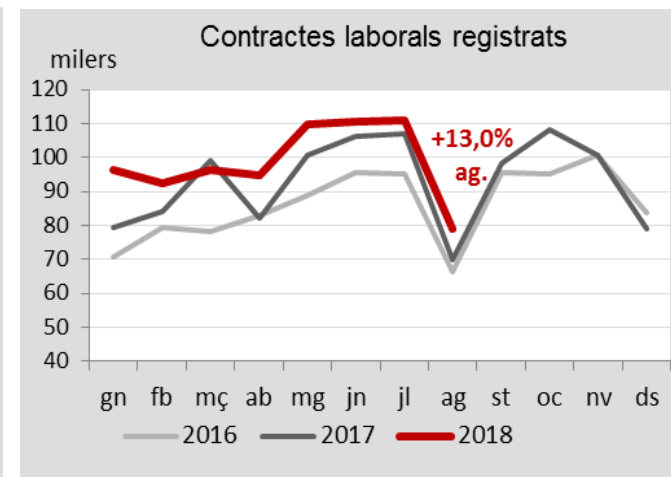
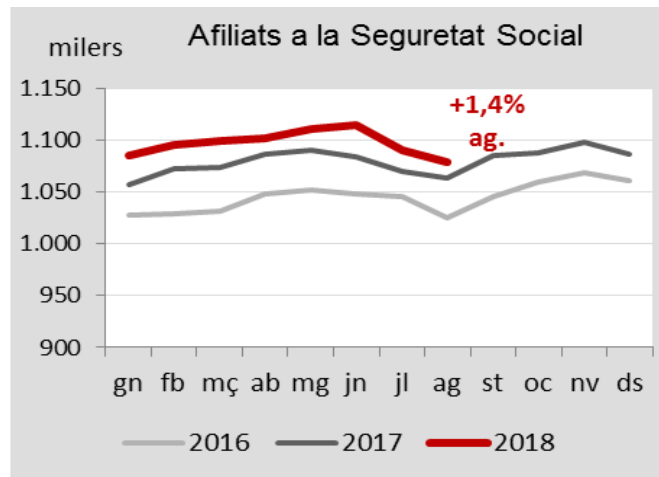
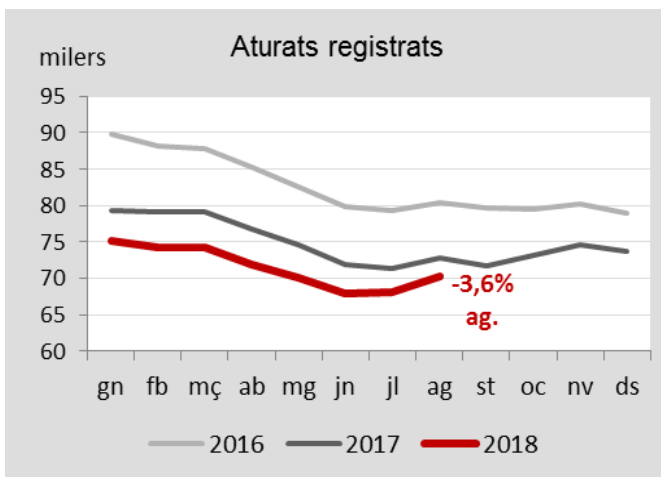
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Mercat de Treball

La dada d'atur registrat a l'agost, un total de 70.161 persones, suposa un repunt de més de 2.000 actius respecte al juliol, i el ritme de descens interanual és el més baix dels darrers cinc anys. Com és lògic, el potencial de millora es va reduint després de tot un quinquenni de recuperació de l'activitat econòmica: des del març de 2013, gairebé 45.000 aturats han sortit del registre del SOC i les xifres actuals són les més baixes des de la tardor de 2008, i tenen marge per reduir-se fins assolir els mínims de l'any 2007, abans de la darre-rra recessió. El col·lectiu masculí ha estat el més afavorit en l'etapa expansiva del cicle econòmic: més del 60% de les persones que han sortit de l'atur són homes, i l'atur femení representa el 56% del total. Només el darrer any, l'atur masculí s'ha reduït un 5,4%, front al 2,2% del col·lectiu femení. La mateixa evolució per sexes s'observa a d'altres àmbits on el ritme de descens interanual de l'atur a l'agost ha estat més intens que a la ciutat: a Catalunya ha baixat el 4,2% i a Espanya el 5,9%.

Després del màxim històric d'ocupació assolit el passat mes de juny, en que a la ciutat es va superar la xifra d'afiliats d'onze anys enrere, la davallada que es produeix tradicionalment durant els mesos de juliol i agost, per factors estacionals, ha tingut enguany una major intensitat, amb una pèrdua de més de 36.000 llocs de treball durant el darrer bimestre. Els 1.078.492 treballadors en situació d'alta a la Seguretat Social a finals d'agost, suposen 15.000 més que un any enrere, però es tracta del ritme de creixement interanual més baix dels darrers cinc anys, i més feble que el del conjunt de Catalunya (+2,2%) i Espanya (+2,7%), on l'evolució està més en línia amb el ritme de creixement del PIB. Els treballadors autònoms, un total de 119.633 afiliats a Barcelona, registren el mateix increment que els de règim general (+1,6%), a diferència del que passa a Catalunya, on el ritme de creixement no és homogeni i la moderada alça dels autònoms (+0,2%) es compensa amb l'impuls del règim general (+2,8%).

L'agost tanca, com es tradicional i per motius estacionals, amb un retrocés respecte als mesos de juliol i agost en la xifra de nous contractes, un total de 78.932, que suposa un repunt en termes interanuals superior al d'altres àmbits com Catalunya i Espanya. La bona notícia en aquesta ocasió és que, com també s'observa a la resta del país, l'augment més intens correspon als contractes indefinits i als de més llarga durada, que experimenten alces de dos dígit. La contractació acumulada al llarg dels primers vuit mesos de l'any torna a marcar nous màxims, amb un total que supera els 790.000 nous contractes, i un ritme d'augment anual (+8,5%) que tanmateix es va desaccelerant en relació amb el del bienni anterior. La contractació indefinida encapçala de nou el ritme de creixement (+10,4%), però el seu pes es manté al voltant del 14%, mentre que els contractes de fins a un mes de durada representen el 43%.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

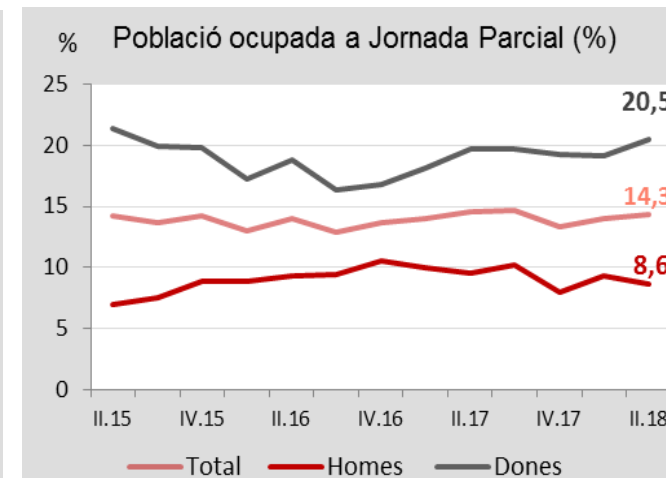
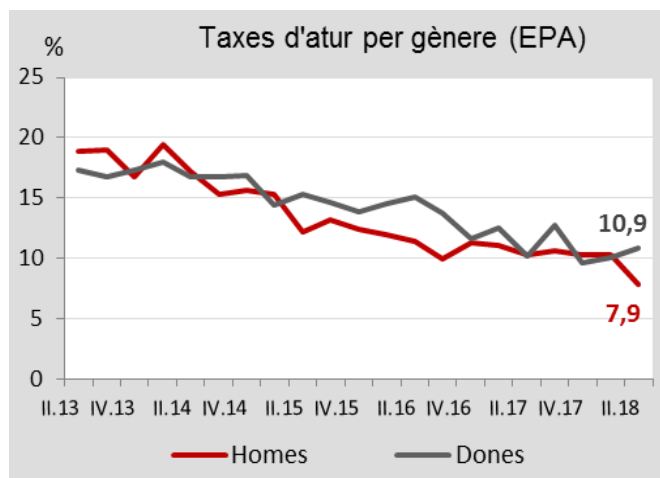
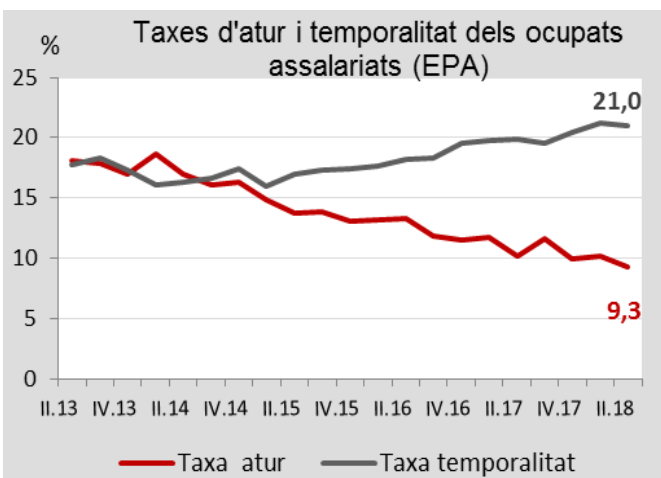
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Treball i Cohesió Social

D'acord amb les dades de l'EPA del 2n. trimestre de l'any, la població aturada a Barcelona és de 75.000 actius, i ha retrocedit el darrer any (-8,8%), en major mesura del que ens indiquen les fonts registrals, i en un context d'estabilització de la població activa. La taxa d'atur manté així l'evolució a la baixa, i després de gairebé deu anys torna a situar-se per sota del 10%, com a finals de 2008. La reducció de la taxa a la ciutat, de gairebé 1 punt percentual durant el darrer any, la manté situada per sota la de Catalunya (11,4%) i Espanya (15,3%) -tot i que en aquests àmbits la davallada ha estat més intensa, a l'entorn dels dos punts- però per sobre la de la UE-28 (7,4% el 1r. trimestre de 2018). Tanmateix, la millora de la taxa d'atur no ha suposat una millora de la qualitat de l'ocupació, sinó que ha anat acompanyada d'una evolució a l'alça de la taxa de temporalitat dels ocupats assalariats, de prop de 5 punts al llarg dels darrers quatre anys.

L'estabilitat que presenten les dades de població activa del 2n. trimestre a la ciutat -que contrasta amb l'evolució més expansiva a la resta de Catalunya- respon a un lleu augment en el cas dels homes, compensat amb una reducció entre les dones. El que pot resultar més sorprenent -i potser obeeix a problemes de representativitat de la mostra de l'EPA per sexe- és el fet de que les dues taxes no evolucionen en el mateix sentit. Mentre la dels homes accentua la trajectòria a la baixa, amb un descens de prop de 2,5 punts percentuals el darrer trimestre, pel fort retrocés d'aturats a la vegada que augmenta la població activa, en el cas de les dones la taxa repunta vuit dècimes -augment d'aturades i simultani descens de població activa-. Aquesta evolució contrasta amb la que presenten les fonts registrals, on com hem vist, l'atur femení evoluciona a la baixa de forma sostinguda, encara que amb menor intensitat que el masculí.

La taxa d'ocupació (EPA) evoluciona globalment a l'alça i s'ha situat a Barcelona en el 71,9% el 2n. trimestre de 2018 (sobre la població de 16 a 64 anys), essent superior a la de Catalunya (69,1%) i Espanya (63,1%). Tanmateix, l'evolució per sexe no ha estat homogènia a la ciutat: a diferència de la resta d'àmbits, la taxa femenina (67,4%) ha retrocedit 1,2 punts el darrer any, situant-se ara 9 punts per sota de la taxa masculina (76,5%). Per altra banda, el pes de la població ocupada a temps parcial a Barcelona es manté estable (14,3%), similar al valor de Catalunya (14,4%) i lleument inferior al d'Espanya (15%). A d'altres països del nostre entorn com Alemanya, on la taxa de parcialitat és més alta, la involuntarietat en aquest tipus d'ocupació no és tan elevada com a Espanya. El pes de l'ocupació parcial de les dones a la ciutat ha crescut fins a situar-se gairebé 12 punts per sobre de la taxa masculina, i el 68% dels assalariats a jornada parcial són dones.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball**Empresa**

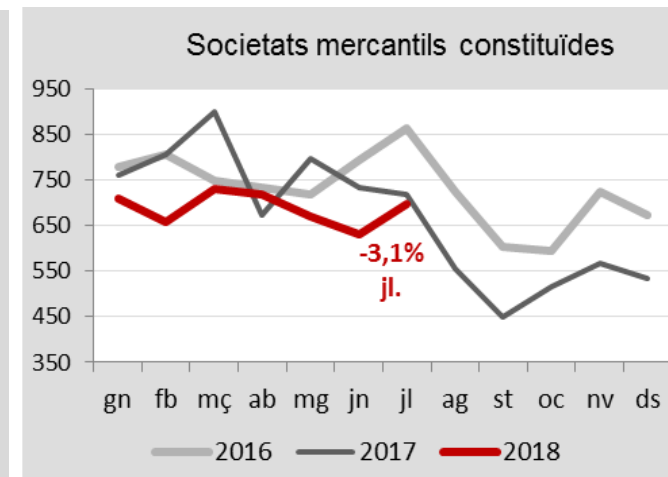
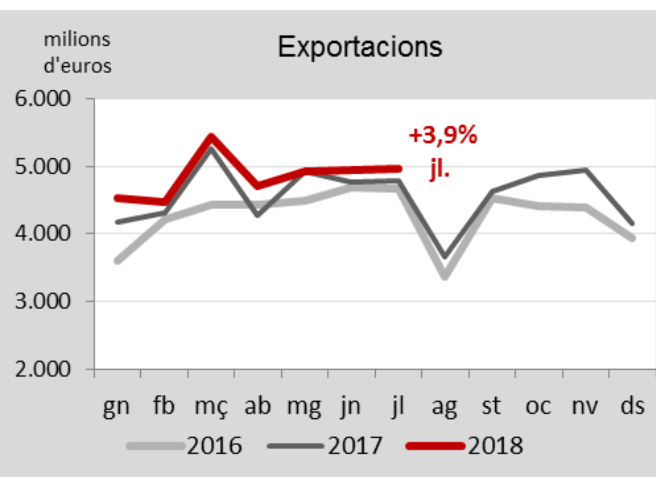
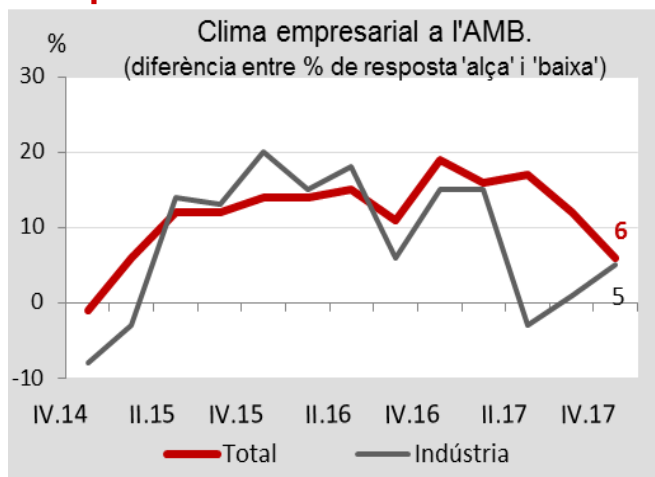
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Empresa

L'enquesta realitzada el 4rt. trimestre de 2017 a 995 empreses localitzades a l'AMB presenta resultats positius, i de forma sostinguda al llarg dels darrers tres anys, posant de manifest la consolidació de la recuperació econòmica. Tots els sectors registren resultats favorables, amb l'excepció de l'hostaleria. Tanmateix, des del 3r. trimestre de 2017 s'observa un cert empitjorament, que s'ha accentuat el darrer trimestre de l'any, amb una disminució del saldo positiu global, per l'increment de la percepció desfavorable entre els enquestats. La indústria és l'únic sector que presenta una millora respecte al 3r. trimestre de 2017, però com passa amb la resta de sectors, el saldo és inferior al d'un any enrere. Les perspectives pel 1r. trimestre de 2018 són favorables, amb un saldo global positiu (12%), però més moderat que el del trimestre anterior (17%).

Després de la lleu contracció interanual del maig, les exportacions de la província de Barcelona tornen a la senda alcista a l'estiu, tot i que el ritme de creixement és més moderat que el registrat per Catalunya (+4,2%) o Espanya (+9,8%). Això es pot explicar en part per la reducció que experimenten les vendes al nostre destinatori principal, la UE-28 (-1,8%), que obeeix bàsicament a l'ensopagada de les exportacions al Regne Unit, amb una davallada de més del 40%, probablement derivada de les incerteses sobre les negociacions del Brexit. Pel que fa al total exportat els primers set mesos de l'any, es registra un nou rècord, amb un valor de prop de 34.000 milions d'euros, però també és cert que el ritme de creixement (+4,5% interanual) és més contingut, en un context internacional d'afebliment dels fluxos comercials, per les amenaces de guerres comercials i els nous corrents proteccionistes derivats de la política aranzelària dels Estats Units. Per altra banda, l'impuls de les importacions de Barcelona (+8,7%), situa la taxa de cobertura en el 77,7%.

El repunt respecte al juny en el nombre de societats creades a la ciutat no ha estat suficient per invertir el signe negatiu que al juliol segueix presentant la taxa de variació interanual. Tot i que l'evolució a la baixa es modera respecte als mesos precedents, el dinamisme empresarial és probablement, juntament amb la compravenda d'habitatges, un dels indicadors més sensibles a la situació d'inestabilitat política viscuda darre-rament al país. L'acumulat del període gener-juliol, un total de 4.800 societats creades, és la xifra més baixa dels darrers tres anys, i experimenta un retrocés del 10,7% en relació amb el mateix període de 2017, superior al del conjunt de Catalunya (-7%) i que contrasta amb la lleugera variació de signe positiu registrada a Espanya (+0,4%). El capital mitjà subscrit al juliol (16.640 euros per societat amb domicili social a la ciutat) ha estat força inferior a la mitjana espanyola (77.888 euros), i l'acumulat del període gener-juliol (45.512 euros) es redueix més a Barcelona (-21% interanual) que a Espanya (-2,4%).

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

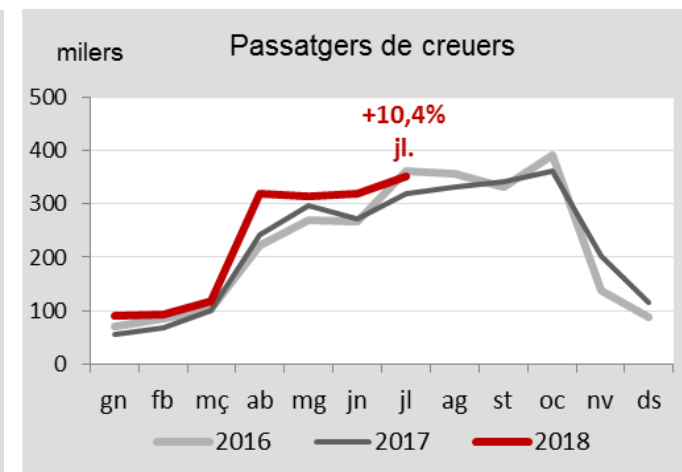
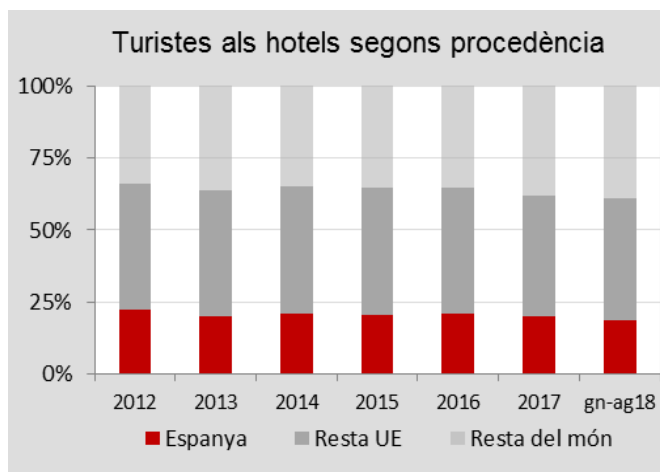
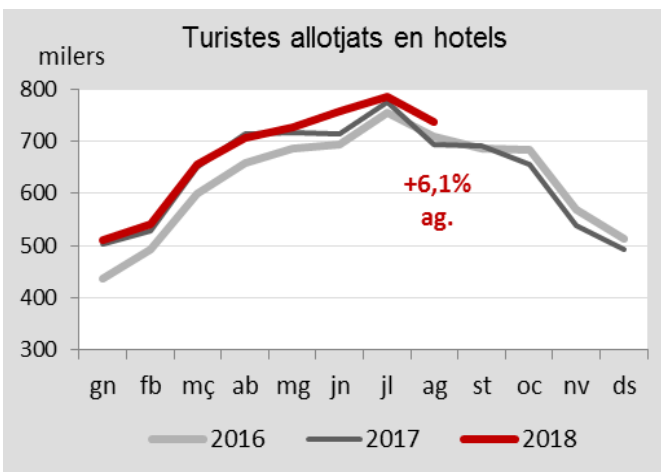
Empresa

TurismeConstrucció
i immobiliari

Consum

Transports

Turisme

Després d'un inici d'any de clara moderació del creixement, els dos mesos centrals de l'estiu presenten un comportament diferenciat: al juliol, els visitants allotjats en hotels pràcticament s'han estancat, mentre que a l'agost han registrar un repunt del 6,1%. La revifada de l'agost ha comportat una recuperació de les pernoctacions (+3,4%), insuficient no obstant per trencar la tendència general que s'observa en el darrer bienni cap a la disminució de l'estada mitjana. Aquesta contenció general dels fluxos turístics -més explícita entre els clients d'hotels que entre que s'allotgen en altres tipus d'allotjaments- s'està traslladant a les dades de facturació (a la baixa) i de preus (a la baixa també, per incentivar la demanda), i afecta més intensament els establiments de gamma alta. Els atemptats de l'any anterior, la inestabilitat associada al procés, cert clima d'inseguretat -subratllat per articles en mitjans internacionals amb advertiments dels riscos de viatjar a Barcelona-, i una lleugera pèrdua de posicions entre les ciutats....

...més ben valorades del món són alguns dels factors que frenen l'afluència de turistes. Les dades d'estiu accentuen la dinàmica divergent que segueixen els turistes residents a Espanya (negativa en nombre de visitants i pernoctacions) i els residents a l'estranger (expansiva en ambdós aspectes). Entre els primers, la millora econòmica dels darrers anys ha renovat l'interès per viatjar a l'estranger. Pel que fa als visitants procedents de l'exterior, durant el mes d'agost els visitants dels Estats Units han cedit el pas als francesos com a col·lectiu més nombrós després de cinc mesos de lideratge. Dels grans països emissors de la UE, francesos i italians segueixen a l'alça mentre que alemanys i britànics van a la baixa. Les noves connexions aèries regulars amb cada cop més països facilita la visita de viatgers americans i sobretot asiàtics, entre els que continua destacant el creixement de coreans del sud i xinesos, als que s'afegeixen els procedents de Hong-Kong, Singapur, Tailàndia o Índia. El turisme originari de Rússia també continua a l'alça.

Juliol aporta una nova empenta a les dades de creueristes que passen per les instal·lacions portuàries, i ho fa en totes les modalitats: l'embarcament, el desembarcament i el trànsit. En conjunt, l'acumulat dels primers set mesos de l'any suposa més d'1,6 milions de creueristes, un 18,1% més que durant l'any anterior. L'accent més rellevant d'aquestes dades cal posar-lo en què ha estat un creixement força selectiu, molt més intens durant els mesos de temporada baixa (a l'hivern) i més moderat a partir de maig. Es preveu que aquesta tendència a la desestacionalització continuï al llarg de la tardor, amb setembre i octubre com a mesos de molta activitat i xifres màximes de vaixells atracats als molls dels passatgers. En conjunt, les previsions apunten al voltant de 825 escales, sobre un 6% més que l'any passat però lleugerament per sota dels màxims històrics assolits ara fa deu anys. Pel que als usuaris dels ferris, persisteix el signe negatiu que va aparèixer fa quatre mesos després d'uns anys molt expansius, però s'ha esmorteït notablement el ritme de la davallada.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

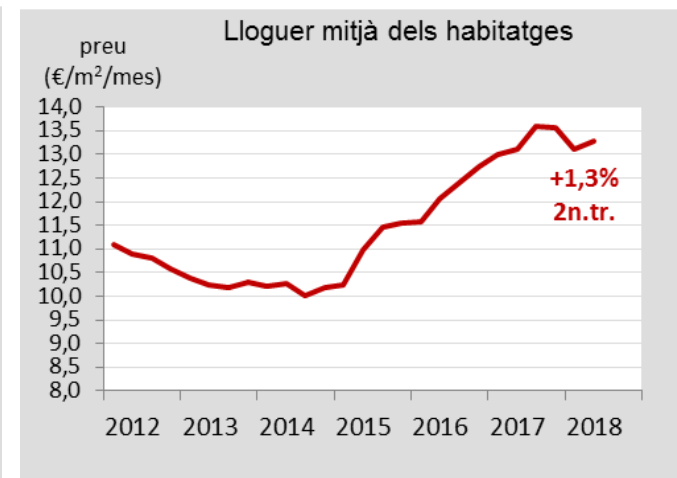
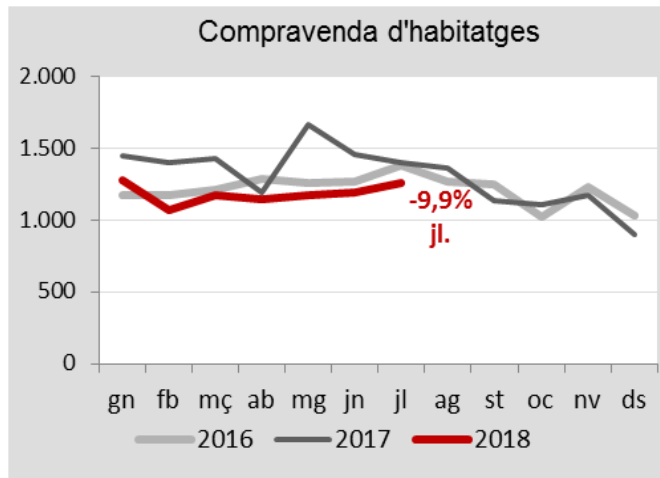
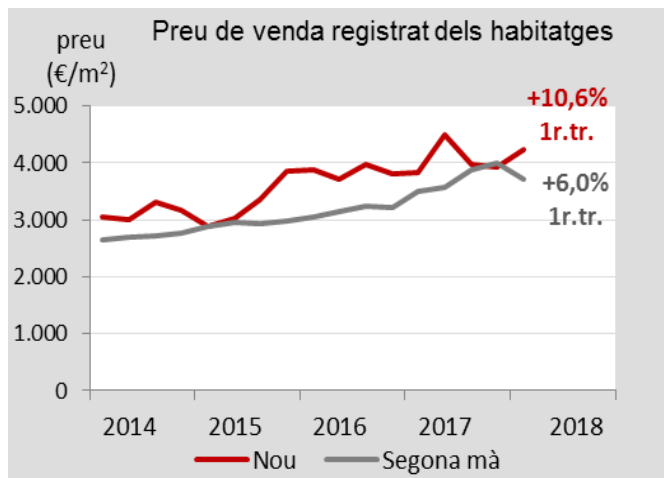
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Construcció i mercat immobiliari

Està fora de discussió que el segment immobiliari residencial està plenament immers en un cicle alcista dels preus. Però també és cert que els mercats es mouen a diferents velocitats, depenent de l'acotació territorial, de la tipologia de producte de si es tracta de compravenda o lloguer. En el terreny de les compravendes, el motor d'aquest mercat a Barcelona són els pisos de segona mà, perquè concentren un 93% del total de transaccions registrades. Les dades disponibles de 2018 confirmen l'escenari general de preus a l'alça, amb el matís important de que s'ha frenat l'impuls alcista del bienni anterior. L'increment mitjà dels habitatges usats durant el primer trimestre és d'un 6% en €/m², una taxa que passa a negatiu (-1,9%) després de set trimestres de forts augments si el que considerem és el preu total de l'habitatge. Dos dels districtes amb els preus més baixos -Horta-Guinardó i Sant Andreu- són els que registren les alces més importants, superiors al 10%.

L'estadística de compravenda d'habitatges, basada en les operacions inscrites en els registres de la propietat, presenta al juliol, i per novè més consecutiu, una taxa de variació anual negativa. Si bé és cert que, a l'inici del segon semestre, les transmissions repunten lleugerament respecte al juny i que la davallada en termes interanuals es modera respecte als mesos precedents, l'evolució a la ciutat contrasta amb la dinàmica expansiva d'altres àmbits com Catalunya (+4,4%) i especialment Espanya (+16,2%), recolzada en factors com la recuperació econòmica i l'obertura del mercat hipotecari. L'acumulat de gener a juliol, un total de poc més de 8.300 operacions a la ciutat, és la xifra més baixa des de 2015, i en el retrocés del 16,9% en taxa interanual pot haver incidit la pèrdua de pes per part de compradors estrangers davant els augments de preus a la capital. El segment de segona mà -que representa més del 90% de les operacions-, registra una davallada (-17,2%) superior a la de l'habitatge nou (-13,4%) amb una oferta molt testimonial.

Tot i que les darreres dades apunten a un estancament, el mercat del lloguer residencial a Barcelona continua sota fortes tensions: d'una banda, la demanda segueix a l'alça impulsada per la millora de l'ocupació i de la renda i per ser una opció més abastable a curt termini en termes econòmics que la compravenda, sobretot pels estrats de població més jove que pateixen condicions laborals més precàries. De l'altra, també la oferta segueix a l'alça pel transvasament d'habitatge en propietat que inversors posen al mercat de lloguer per la superior rendibilitat d'aquest actiu en relació amb d'altres. Però l'existència d'unes expectatives de rendiment elevades per part dels propietaris, basades en la possibilitat de col·locar els habitatges a població estacional o turística, eixampla la bretxa entre els preus assumibles per la demanda de residents i els ofertats. Com a conseqüència d'aquestes tensions i de la mobilització ciutadana derivada, sembla imminent un canvi en la regulació del mercat de lloguer.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

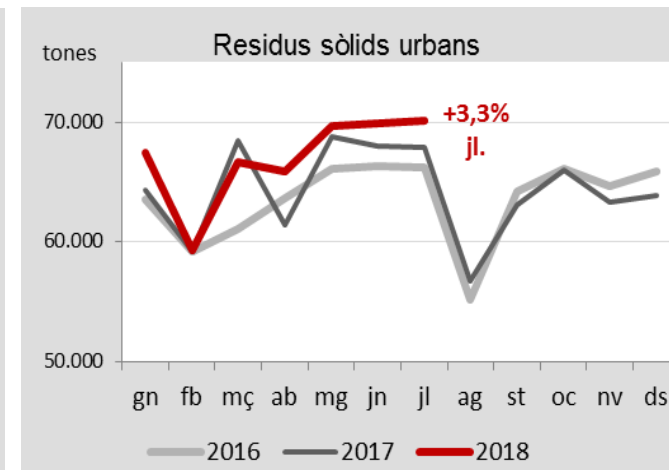
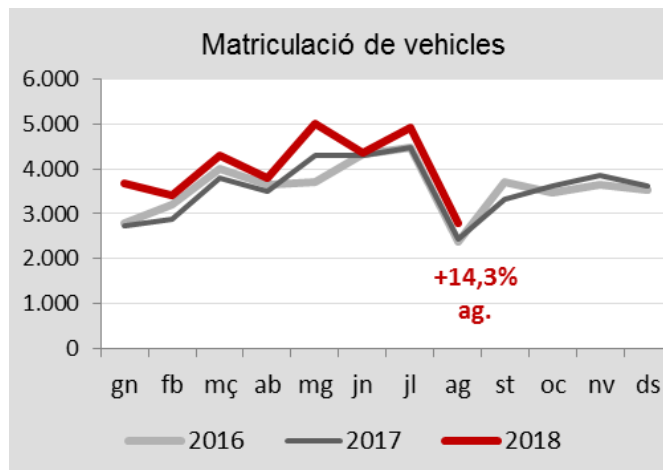
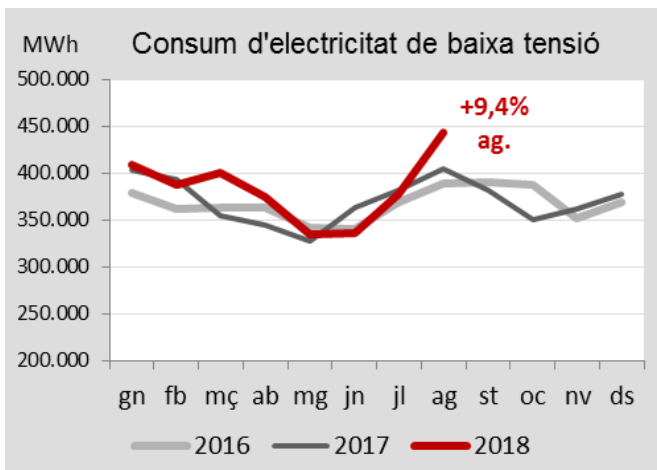
Empresa

Turisme

Construcció
i immobiliari**Consum**

Transports

Consum

Després de la reducció de la demanda dels mesos de juny i juliol, especialment al sector productiu, el consum elèctric de baixa tensió es dispara el mes d'agost, tant a les llars (+8,7%) com al segment comercial - industrial (+9,9%). El major consum elèctric derivat de les condicions meteorològiques, per l'onada de calor d'agost i l'ús intensiu dels aparells d'aire condicionat, empeny a l'alça l'acumulat dels primers vuit mesos de l'any (+3% interanual), amb un augment més intens al segment domèstic (+4,9%) que al productiu (+1,3%). La major demanda incideix en l'increment del preu de l'energia, que es va disparar a l'agost, arribant al nivell més alt de tot l'any. Això suposa un encariment pel rebut del consumidor, en un país on el cost de l'energia és dels més elevats de la UE. S'estima que més del 90% dels habitatges de Barcelona podrien aconseguir estalvis energètics substancials, especialment els de més antiguitat, amb una rehabilitació que incorpori criteris d'eficiència energètica.

Durant els mesos de juliol i agost la matriculació de turismes a Barcelona s'ha enlairat, impulsant la taxa de creixement de l'acumulat dels primers vuit mesos de l'any per sobre del 13%. Una taxa molt alta que només es recolza en part en la millora de la conjuntura econòmica i laboral i que sobretot es justifica en l'avançament de matriculacions que ha provocat el nou protocol d'homologació de consum WLTP. L'entrada en vigor a començament d'aquest setembre d'aquesta normativa ha facilitat que els concessionaris donessin sortida als estocs de cotxes que ja no podrien ser homologats ni comercialitzats. Molts d'aquests cotxes han estat matriculats pels concessionaris i aniran sortint en els propers mesos previsiblement amb fortes rebaixes, el que convida a pensar que durant el darrer quadrimestre de l'any les matriculacions afluïxaran. L'efecte arrossegador a l'alça afecta tant empreses com particulars i s'estén a totes les tipologies de vehicles.

La recollida de residus va a l'alça el juliol, fonamentalment pel notable increment de la fracció selectiva (+6,9% interanual), amb un creixement molt més intens que el que experimenta la fracció rebuig (+1,2%). La mateixa tendència s'observa en analitzar l'acumulat dels set primers mesos de l'any: l'augment global (+2,4%) respon a l'impuls de la selectiva (+5,4%), mentre que la fracció rebuig presenta una alça molt més moderada (+0,6%). Al llarg d'aquest període creixen totes les fraccions -especialment el paper-cartró- menys la recollida a punts verds i altres. La implantació de sistemes alternatius com el 'porta a porta', que es va posar en marxa el passat mes de febrer a Sarrià sembla que està donant resultats molt positius, que segurament incideixen en aquesta evolució, elevant el pes de la selectiva sobre el total, que s'ha situat en el 37,5%. Tanmateix, aquest percentatge es situa encara lluny del 50%, l'objectiu marcat per Europa pel 2020.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

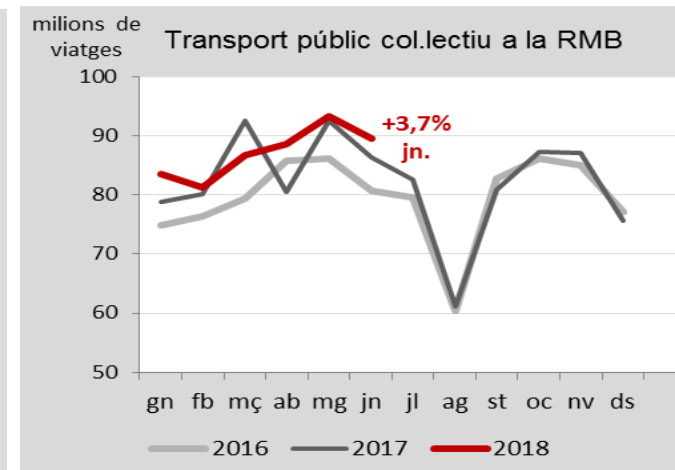
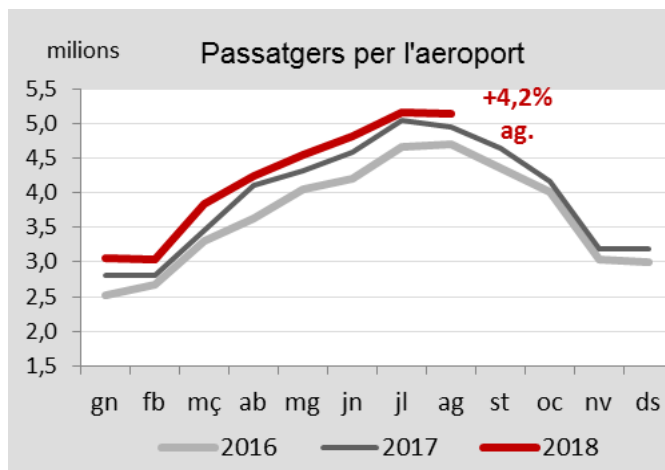
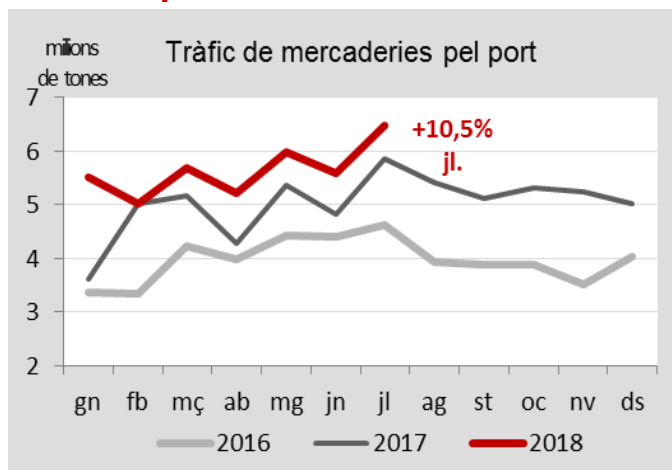
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Transports

La mercaderia transportada per via marítima enceta la segona meitat de l'any mantenint-se en la línia de fort creixement que segueix des de 2017. Impulsat principalment pel tràfic de transbordament, el volum de mercaderia transportada durant els primers set mesos de l'any voreja les 40 milions de tones, un 15,9% més que la dada equivalent de 2017. Totes les modalitats de càrrega van a l'alça, amb taxes moderades en el cas dels dolls sòlids (+2,6%) o molt elevades en el dels dolls líquids (+20%). Però és la càrrega general, en suposar un 70% del total, la que més arrossega el tràfic a l'alça el tràfic (+15,8%), tant la contenitzada com la no contenitzada (per exemple, els vehicles, que augmenten un 6,3%). L'expansió afecta totes les modalitats de tràfic de contenidors -entrada, sortida, trànsit- i s'estén tant en el tràfic de cabotatge com amb l'exterior. Des del punt de vista geogràfic, continuen diversificant-se els punts d'origen i destinació dels vaixells de càrrega. En el que va d'any, destaquen els increments amb els ports del Mar Roig, amb els del Golf de Mèxic i amb els del subcontinent indi.

El pic de l'estiu torna a facilitar noves alces del tràfic de passatgers per l'aeroport de El Prat, amb un augment global durant juliol-agost del 3,3% i una mitjana diària de 1035 operacions, la més alta de la història. En un bimestre marcat pels endarreriments, les aglomeracions en els controls de seguretat i diversos conflictes laborals, les xifres de passatgers han continuat enlairant-se gràcies, principalment, a l'impuls del tràfic internacional i, en particular, al de fora de la UE. En l'acumulat anual, el tràfic domèstic ha crescut un 5,6%, el de dins de la UE un 3,2%, i l'intercontinental, un 17,9%. Les xifres d'aquest bimestre suposen nous màxims històrics, i es recolzen -com en els darrers anys- en un fort component turístic. La novetat d'enguany és el repunt del turisme emissor (residents catalans que viatgen), mentre que el receptor ha tendit a estabilitzar-se. D'aquest darrer, el més destacable és l'auge dels viatgers a /de destinacions llunyanes afavorit per l'establiment de noves rutes entre les quals hi ha diverses servides per companyies de low cost.

Com és habitual al juny, el nombre de validacions en transport públic col·lectiu a l'àrea de Barcelona (ATM) es modera respecte al maig, però creix en termes interanuals i ho fa a tots els mitjans, especialment al metro (+5,3%) i FGC (+5,4%). L'acumulat del 1r. semestre, un total de 523 milions de viatges, presenta un alça del 2,4%, de menor intensitat a la registrada l'any anterior, en línia amb la desacceleració que també s'observa en l'augment de l'ocupació i del nombre de turistes. TMB, amb 314 milions de validacions, registra un alça similar (+2%), amb un increment dels viatges en la xarxa de Bus (+0,9%) més lleuger que el que presenta el metro (+2,5%), que tanmateix és inferior al del suburbà de Madrid (+5,7%). FGC lidera el ritme de creixement en termes relatius (+4,3%), en part pel perllongament de la línia a Sabadell des del juliol de 2017. Per tal de guanyar usuaris entre els turistes, aquest estiu s'integren en una targeta totes les opcions de transport públic pels visitants, en una plataforma combinada de serveis, com ja funciona a moltes altres ciutats.